

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Amor Deiparæ Virginis Mariæ; Petri Antonii Spinelli
Neapol. Societ. Iesv**

**Spinelli, Pietro Antonio
Colonizæ Agrippinæ, 1620**

Capvt VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60948](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60948)

CAPVT VI.

DE PRECIBVS ALIIS,
 atque obsequijs, quæ Virgini
 Deiparæ exhiberi
 possunt.

PRIMI GENERIS
 OBSEQVIA, QVINQVE
 POSTREMA.

- III. Officium beata Virginis, num. 1.
 IV. Litania beata Virginis, num. 3.
 V. Rosarium Deiparæ, & de eius Nomine, Auctore, precandi ratione, ac multiplici utilitate, num. 4.
Exempla seu miracula in ijs, qui Rosarium recitarunt, Deiparæ ope peracta, num. 9.
 VI. Corona Deiparæ, num. 12.
Miracula in ijs, qui Coronam recitabant, Deiparæ favore exhibita, numer. 13.
 VII. Corolla, in qua ter oratio, & duodecies salutatio Angelica repetitur, num. 15.

SECUNDVM GENVS
obsequiorum.

Mortificationes, & corporis afflictiones in
honorem Deiparae, num. 17.

Eorum exempla, qui ieiunium, vel aliud
pietatis opus propter Deiparam exerce-
bant, num. 18.

Imperatorum, & Regum in Deiparam pie-
tas Sabbato, vel alijs eidem dicatis die-
bus, num. 19.

Deipara miracula, & beneficia in eos, qui
ieiunium, vel aliam mortificationem et-
iam interiorem in eius honorem suscepere
num. 20.

TERTIVM GENVS
obsequiorum.

Opera misericordiae tum spiritualia, tum
corporalia in honorem Deiparae, num. 23.

III.

OFFICIUM B. VIRGINIS.

INTER preces, quæ in Deiparae
honorem suadi possunt. Tertio
loco recensuimus Officium, quod
vocat paruum beatae Virginis,
quod

quod Urbanus Secundus anno millesimo nonagesimo quarto in Concilio Claremontensi iussit in honorem Virginis in Ecclesia quotidie recitari; quem admodum capit. 29. retulimus: ubi etiam diximus, quinam ad illud persolvendum teneantur, post Pij Quinti Pontificis Maximi tempora, cuius iussu anno millesimo quingentesimo septuagesimo primo idem B. Virginis Officiū, adiunctis precibus reformatum prodit, adiectis indulgentiis, quas illud, vel alias orationes eodem volumine insertas recitantes, idem Pius Quintus benignè est largitus. Illud centè præclarum, quod in vita sancti Brunonis apud Surium die 6. Octobr. de hoc Officio Deiparæ scriptum invenimus, & nos cap. 35. vberius narraimus de Carthusianis primis Patribus, absente S. Brunone, magis animi angustijs exagitatis, quibus S. Petrus Apostolus apparēs Virginis præsidium promisit, si in eiusdem honorem preces horarias quotidie recitarent. quare animi lætitia mirificè perfusi, Deiparam sui Ordinis patronam delegerunt, & ab ijs molestijs Virginis ope sunt liberati.

Conciliū
Claremon
tense.

Surius.

A mole-
stijs pluri-
mis Car-
thusiani
Officiū
B Virg. re-
citantes
liberati.

Petrus Damianus apud Baronium *Simile ex-*
Tomo II. ad annum 1056. narrat in *emplū de*
Mo-

*Monaste-
rio Gamu-
genfi.*

*Pet Da-
mianus.
Baron.*

*Officij B.
Virg. reci-
tandi vsus
frequen-
tissimus.
Exemplū
de fratre
Regis Hü-
garia.*

Monasterio Gamugense statutum fuisse, ut cum horis Canonicis quotidie B. Virginis quoque Officium diceretur: quod tamen post triennium recitare omiserunt. verum tot, tantisque aduersitatibus, deprædationibus, & rapinis eiusdem Monasterij bona diripi cœpta sunt, ut Monachos omnes vitæ tæderet suæ. At Petrus Damianus, idcirco hæc ijs accidisse exprobrauit, quod de suo Monasterio matrem pietatis eiecerint. Quare humiliter prostrati, ac salutari correpti pœnitentia solitum Virginis officium nusquam se neglecturos vnanimiter polliciti sunt, nec ita multo post ad mentis, animiq; serenitatem Virginis beneficio redierunt.

Hoc porro B. Virginis Officium adeo in omnium tum virorum, tum mulierum mores inductum cernitur, ut eorum, qui legere norunt, nemo ferè sit qui illud apud se habere, & interdum recitare non studeat. Et sanè benignissima Virgo eam pietatem miraculis aliquando comprobasse legimus, ut videre licet in fratre Regis Hungariæ, quem tempore Caroli Francorum Regis horas has dicentem clementer visirauit; à carnalibus nuptijs, quas solum contraxerat, ad castitatem in religione seruandam traduxit;

duxit; ei que festum Conceptionis celebrandum edixit, quod fufius in tractatu de festis Deiparæ ex Iacobo de Voragine, & ex Epistola Anselmi retulimus. Quare qui Virginis studiosi censentur, eiusmodi officium piè recitare consueverunt: cuius rei, omnibus satis quidem exploratè, exemplum vnum, vel alterum proferamus.

Tract. de festis. Iacob. de Voragine.

S. Elisabetha Lusitanie Regina sanctitate insignis (auctore nostro Petro Ioanne Perpiniano orat. 1. laudationis in eandem singulis diebus officium diuinum, quod sacerdotes persoluunt, Septem Psalmos, & Defunctorum officium recitabat, quibus mira quadam religione adijciebat officium paruum B. Virginis.

S. Elisabetha Lusitania Regina. Ex Petro Perpiniano.

Beatus Iacobus Venetus Ordinis Prædicatorum ab incunte ætate Auiæ opera in Deiparæ pietate est educatus: puer verò Deiparæ officium quotidie recitabat, statuitque reliquo vitæ suæ tempore illud non omittere. Postea verò decimo septimo ætatis anno Ordinem Prædicatorum complexus sanctitate, & miraculis clarus, obiit anno 1314. ætatis 83. Auctore Ferdinando Castillo in Chronico Ordinis Prædicatorum part. 2. lib. 1. cap. 26.

B. Iacobus Venetus Ord. Prædicatorum.

Ex Chronico Ord. Præd.

Huc

*Opuscula
S. Bonauē
tura in B.
Maria
Virginis
honorem.*

Huc reuocari potest id, quod sanctus Bonauentura Doctor verè Seraphicus, & studio erga Deiparam mirificè incensus, in Deiparæ honorem non minus piè quam eleganter excogitauit. Enimuerò multa in Dei laudem edita, mutatis subinde verbis, Deiparæ accommodauit, atq; ita integrum Dauidicum Psalteriū, Cantica, quæ ex sacris literis in Officio recitantur, symbolum sancti Athanasij: *Quicumque vult saluus esse*, & Hymnum Sanctorum Ambrosij & Augustini, cuius initium est: *Te Deum laudamus*, in Deiparæ laudem concinnatis quibusdam verbis felicissimè transtulit, vt videre est tomo secundo suorum Opusculorum.

IV.

LITANIÆ B. VIRGINIS.

3 **Q**VARTO Litaniæ, quæ peculiariter in Virginis honorem sunt editæ, atque in templo Lauretano, & alibi decantari solent, sicuti magnam erga Virginem pietatem excitant: ita non sine insigni animarum & corporum emolumento à fidelibus vsurpantur, ac piè recitantur. Earum præstantissimam quidem opem cum alij complures, tum nostra

stra potissimum, ut cap. 35. diximus, est experta Societas, cum magnis persecutionum procellis ageretur. Et sane fideles in rerum suarum angustijs, aduersisque temporibus, ex Sanctorum Litanijs, quibus eorum intercessionem inuocamus, magnum adiuumentum experiuntur. Testes eius rei sunt Litanie Maiores die 25. Aprilis, à sancto Gregorio institutæ, quarum formulam ex Bibliotheca Cassinensi literis Longobardicis exaratum habet Arnoldus Wion libro quinto ligni vitæ, cap. 21. Testes triuina Litanie ante Domini Ascensionem ob imminentem cladem à sancto Mamerto Viennensi Episcopo restitutæ, & ab Ecclesia vniuersali comprobata. Testes Litanie, quas beata Coletta Monialium S. Clare Reformatrix eximia, ut est apud Surium in eius vita, capit. 26. & 27. cum siue in itinere, siue etiam in Monasterio à facinorosis hominibus aliquid mali metueret, ad suam suorumq; incolumitatem, ac salutem non sine fructu recitandas, suis edicebat. Quæ cum ita sint ex Litanijs Deiparæ, cuius preces, ut cap. 30. dicebamus, præ cæteris Sanctis apud Christum sunt efficacissimæ, quantum opis, quantumq; præsidij sperare possumus, ac debemus? Quocirca

San-

*S. Gregor.
Pontifex.*

*Arnoldus
Wion.*

*S. Mamertus
Viennensis
Episcopus.*

Surius.

S. Bonave.

Sanctus Bonaventura doctrina, ac pietate insignis quaedam Virginis Deiparæ Litánias ex varijs eiusdem epithetis atq; elogijs concinnatas edidit, quæ quidem in 2. tomo opusculorum impressæ reperiuntur.

V.

ROSARIUM DEIPARÆ, ET DE

eius nomine, Auctore, precandi ratione,

ac multiplici utili-

tate.

De Rosario B. Virginis.

4 QUINTO, Rosarium, seu Psalterium Deiparæ, quod ternis salutationis Angelicæ quinquagenis continetur, Oratione Dominica ad singulas decadas præmissa, Sanctus Dominicus ad extinguendam Albigeasium hæresim, Deiparæ monitu feliciter instituisse scribitur, ut mox dicemus; quæ orandi formula maximo animarum fructu propagata tot, tantisq; miraculis illustratur, ut nonnulla de eius Nomine, Institutione, Recitandi ratione, utilitate mihi dicenda existimarim, adiectis nonnullis hac de re exemplis ac miraculis.

Cur hæc precandi ratio sit à rosis nuncupata.

Et ut nomine exordiamur, Rosarium locus est ROSIS confitus, quemadmodum latinus Poeta dixit:

B fe-

Biferiq; Rosaria Pesti.

Virg. 4.

Ex hac verò metaphorica similitudine Rosarium appellamus precandi quandã formulam mysticis contextã Rosis, hoc est Oratione Domnica, & salutatione Angelica ad certum numerum, & ordinem dispositus.

Georg.

Nec cuiquam mirum videri debet, si ex Rosi s potius, quam ex alijs floribus fertum hoc seu Coronam, qua Deiparam mysticè redimere studemus, contextam dicamus, ideoque Rosarium appellemus: tum quia Rosa omnibus coronis facile aptatur, vt propterna Ana-

creon, teste Iulio Polluce lib. 6. *ἡ ῥοσὴν ἰουλιος ποδαριον* dixerit, hoc est, Coronam Roseam: tum etiam, quia Rosa suauitate, fragrantia, & coloris pulchritudine meritò diuinæ laudis typus appellari potest; qua laude Deus, Deiparaque summoperè delectantur. Quare Ecclesiastici 39. Spiritus sanctus cum sanctos viros ad Dei laudem lachrymarum vi roboratam excitaret, Rosæ metaphora ad aquas positæ eam exprimit: *Obaudite, inquit, diuini fructus, & quasi ROSA plantata super riuos aquarum fructificata.* & mox: *Collaudate canticum, & benedicite Dominum in operibus eius.* Hinc factum exi-

Iulios

Pollux.

Eccel. 39.

stimo

stimo; vt in compluribus miraculis, quæ recitantibus Rosarium, siue Coronam siue Corollam Deipara ostendere dignata est, quæq; infra referemus, crebro sub Rosarum typo salutationes Angelicæ significantur.

Neque nouum est precandi rationem ex his laudum orationibus, quasi variis floribus conflata, Sextum, siue Coronam dici, cum Græci Coronam laudum appellent, & Nazianzenus Tragœdia Christus patiens de Corona Deiparæ mysticis precationum flosculis conflata cecinisse videatur, cum Deiparam sic alloquitur;

*Ego fretus his tibi me audentius,
In verba supplex offeram, & suauis-
simo*

*Contextam ab horto, quia tuum exor-
nem caput,*

*CORONAM ô Domina proferam, vt
qua gratia.*

*Rosarium
cur Psal-
terium et-
iam dici
soleat.*

Eadem precandi ratio non tantum ro-
sarium, verum etiam PSALTERIVM dici
solet, quod instar numeri Psalmorum in
Dauidico Psalterio centies quinquagies
salutatio Angelica reperitur; quare quin-
decim decades, quæ totidem Christi, ac
Deiparæ mysterijs respondent, conficiun-
tur, & ad tres quinquagenas reuocantur,
iuxta

iuxta triplicem mysteriorum, quæ Gaudiosa, Dolorosa, & Gloriosa dicuntur, varietatem.

Secundam ad Rosarij Auctorem, & institutorem veniamus, quem S. Dominicum Ord. Predicatorum Fundatorē fuisse testantur in suis Bullis Leo X. Pius V. & Gregorius XIII. idq; fusè tradit Ferdinandus Castiglia in 1. part. Chron. S. Dominici lib. 1. c. 11. 35. & 43. & alij, qui hac de rescribunt.

Illud tamen minimè reticendū Polydorum Virgilium lib. 5. de inuent. rerum c. 9. referre Petrum Eremitam, qui annū Domini circiter 1093. de bello sacro indicendo cum Urbano II. egit, & Christianos omnes ad illud suscipiendum vehementer exhortatus est, cum nondum inuenta esset ars impressoria, & difficultas foret libros precū manuscriptos habendi, ac faciliorem orandi rationem, inuenisse modum, Deum, beatissimam que Virginem per lapillos, seu globulos precandi, quod etiam testatur Ioannes de Pineda Ord. Minor. lib. 20. Monarch. Eccles. c. 2. §. 4. & Arnoldus Wion. lib. 5. ligni vitæ cap. 104.

Quod si alius id reperamus, inuenimus apud Palladium in Lausiaca cap. 2. Abbatem Paulum 300. orationes, quas

Rosarium à S. Dominico institutum.

Ferdinandus Castiglia in Chron.

S. Dominici.

Similis

precandi

ratio à

Petro Eremita prius

inuenta.

Polydorus

Virgilius.

Ioannes de

Pineda.

Arnoldus

Wion.

Alia simili

lis ab Ab

bate Paul

lo.

Palladius.

*Historia
Tripartita.*

quas faciebat, calculis in sinu numerasse, quod etiam legimus in historia Tripartita lib. 8. cap. 1. Hoc ipsum per cordulam nodis distinctam ab aliis factitatum legimus. Cæterum quicquid sit de institutione modi iterandi salutationem Angelicam per globulos: certè peculiaris hæc orandi formula, quæ Rosarium siue Psalterium appellant, certo ac constituto numero, quo oratio Dominica quindecies, & salutatio Angelica instar Davidici Psalterij centies, & quinquagies repetitur, à S. Dominico inclyto ordinis Prædicatorum Patriarcha contra Albigenfes hæreticos instituta est, atque in tres salutationum Angelicarum quinquagenas tributa; in qua ad excitandum erga Christum, eiusq; Genitricem pietatem, quindecim sacra eorundem mysteria meditanda proponuntur.

*Modus
Rosarij recitandi.*

6 Ratio porro Rosarij recitandæ est, ut cum quindecim sint mysteria, quæ animo recolenda in eo præscribuntur; In ipsorum singulis Oratio Dominica semel, decies verò Angelica salutatio sit pronuncianda.

Ac primis quidem quinque mysterij totidem beatæ Virginis Gaudia proponuntur, quæ vulgò propterea Gaudiosa dicuntur.

Quo-

Quorum primum illud est, cum fuit à Gabriele Archangelo salutata, cumque est ei Christi Incarnatio nunciata.

Alterum sequitur, quando eadem adijt S. Elisaberham.

Tertium cum filium suum peperit, Domium nostrum Iesum Christum.

Quartum cum eundem obtulit in templo.

Quintum denique cum eum reperit inter Doctores in templo audientem illos; & interrogantem.

Alia quinque mysteria, quæ dolorosa dicuntur, quinque itidem præcipuos dolores complectuntur.

Primus dolor est, cum Dominus oras prolixius in horto Gethsemani factus in agonia sudavit sanguine decurrentibus sanguinis guttis in terris.

Alter quando diris flagellis cæsus est ad columnam.

Tertius cum spinis est coronatus.

Quartus quando crucem gestans Matrem habuit obuiam.

Quintus demum, quando cruci affixus inter latrones duos Patri spiritum tradidit.

Postrema gloriosa dicuntur.

Primum quidem quando idem Dominus

R

minus

minus noster ad vitam redijt immortalē.

Alterum, quando in cœlum gloriosus ascendit.

Tertium, quando Spiritum S. discipulis misit.

Quartum, cum B. Virgo primum anima, deinde post triduum recepto corpore in cœlum est assumpta.

Postremum, quando est à filio coronata, & super Angelorum beatorum omnium choros euecta: hic etiam consideranda est ipsius beatissimæ Trinitatis, & omnium Sanctorum gloria.

*Ad quid
veneratur
qui in Ro-
sarij Sodalitatem
sunt asseri-
pti.*

*Albertus
Castellan.*

Verum ut est in regulis Sodalitatis Rosarij, quas refert Albertus Castellanus Venetus in pijssimo illo Rosarij libro, quem Italico sermone conscripsit anno Domini 1521. etsi quicumque in Rosarij Societatem asseriptus debet integrum Psalterium centum quinquaginta salutationum Angelicarum semel in hebdomada recitare: ad faciliorem tamen eius recitandi rationem in tres æquales partes distribuere licet; ita ut vno die quinq; primis mysterijs meditandis quinquies oratio Dominica pronuncietur, quinquagies saluatio Angelica: eademq; ratio altera die, ac tertio in alijs item mysterijs teneatur. Quod si quis per obli-

uionem, siue etiam per negligētiā, aut Rosarium totum, aut eius aliquam partem omiserit, nullam propterea culpam contrahet, sed præmio duntaxat illo carebit, quod esset adeptus si non omisisset. Verūtamēn quotiescunq; eius recitandi consuetudinem resumere libuerit, rursus eius præmia, fructusque consequetur. Porro, qui aduersa valetudine, aut alia legitima causa præpeditus, Rosarium expletē non queat, modò sit in eiusdem Societatem ascriptus, poterit alteri suo illud nomine tradere persoluendum, ei que plurimum proderit. Sciendum præterea magno cum fructu applicari posse ijs, qui vita functi sunt, & in Purgatorio degunt: præsertim si eorum nomina in librum Sodalitatis sint relata. hæc aliaque multa in regulis illis Sodalitatis Rosarij.

7. Celebrem autem fuisse hanc Rosarij recitationem ætate sancti Domini- ci eius institutoris complura miracula confirmant, quæ Thomas Cantipra- tensis Ordinis Prædicatorum, qui eodem sæculo cum sancto Dominico vi- xit, in lib. apum connumerat, & nos mox referemus.

Verum tempore procedente huius sacri Rosarij instaurator fuit Alanus à

R 2

Rupe

Thomas
Canti-
pratensis.

Alanus à Rupe Britannia Ordinis Prædicatorii Rosarij pietatē iussit Deipara instaurat. Albertus Castellanus. Leander. Albertus Alfonsus Ciacconus. Rosarium ab altero Alano Rupensi Ord. Prædicatorum apud Colonienses promulgatum. Sixtus Senensis.

Rupe Britannia Ordinis Prædicatorum, cui annum Domini circiter 1460. Virginem Deiparam apparuisse, munusque Rosarium prædicandi demandasse, refert Albertus Castellanus Venetus loco citato; idemque affirmat Leander, Albertus. Et sanè Alanus Virginis imperiū strenuè est executus: eius etiam hortatu Franciscus, & Margarita Duces Britannia Indulgentias Rosarium recitanti- bus à Sixto IV. Pontifice impetrarunt, auctore Alphonso Ciaccone Ordinis Prædicatorum in sua Bibliotheca. Fuit etiam alius Alanus Rupensis Germanus, ex Dominicana pariter familia, qui apud Colonienses multas Rosarij Societates instituit, confirmationemque à sede Apostolica impetrauit, eius argumenti edito libro, qui quidem, ut dicitur, temporum iniuria periit: moritur autem anno 144. teste Sixto Senensi in Bibliotheca sancta libro 4. sequenti verò anno irruentibus in Colonienses bellis, maiori feruore ad Deiparam per Rosarium cōfugerunt: nam Leo X. Pontifex Maximus in quodam amplissimo diplomate anno 1520. Rosarij Confraternitatem, ritumque seu modum per Rosarium orandi ante approbatum, rursus approbat & confirmat; plurimasque indulgentias, ac fa-

ac facultates eidem largitur: initio verò eius diplomatis, qua occasione Coloniae huius Rosarij deuotio restituta fuerit, commemorat: eius diplomatis partem ad verbum in praesentia recensenda duxi quod multa ex ijs, quæ de Rosario differimus breuiter complectatur; diplomatis verba hæc sunt.

Sanè pro parte dictorum filiorum Priorum, & Fratrum domus Prædicatorum Coloniensium, nuper exhibita petitio continebat, quod olim, prout in historijs legitur à S. Dominico quædam Confraternitas vtriusque sexus fideiũ, de Rosario eiusdem B. Mariæ Virginis nuncupata, ad honorem Angelicæ saluationis instituta, & in diuersis mundi partibus prædicata fuit, & sequentibus signis: sed cum ipsa Confraternitas decursu temporis, ferè neglecta fuisset, & in obliuionem transisset, ac anno 1475. Ciuitas & Diocæsis Coloniensis grauibus bellis premeretur; eadem Confraternitas ad laudem, & honorem præfatæ Virginis, vt Ciuitas, & Diocæsis prædicta meritis, & intercessionibus eiusdem Virginis ab eis bellis liberaretur, in Ecclesia dictæ domus inuocata, & de nouo instituta fuit, cum certo modo orandi; videlicet quod Confratres, & Sorores

*Diploma
confirmacionis
Rosarij.*

eiusdem Confraternitatis tribus diebus cuiuslibet hebdomadæ ad honorem Dei & præfatæ Virginis, ac cōtra imminentia mundi pericula legerent cōiunctim, vel diuisim toties Angelicam salutationem, quot sunt Psalmi in Psalterio Dauidico, singulis decem salutationibus huiusmodi orationem Dominicam semel proponendo, vt modū orandi huiusmodi Psalterium, siue Rosarium eiusdem B. Virg. vulgariter appellatum. Quam quidem Confraternitatem in dicta Ecclesia de nouo institutam, postmodum bonæ memoriæ Alexander Episcopus Foroliviensis, tunc Apostolicæ Sedis cum potestate Legati de latere per totam Germaniā Nuncius singulari deuotione permotus, & se in eadem Confraternitate recipi, atque conscribi volens, & petens ad preces claræ memoriæ Frederici III. Romani Imperatoris auctoritate Apostolica approbavit, confirmavit, & ratificauit. Hæc ibi.

Indulgentia ac spiritualia emolumenta, qua Rosarium B. Virginis

In eodem diplomate Leo Pontifex fufius persequitur indulgentias ab Alexandro Episcopo Floriuensi Nuncio Apostolico an 1576. & deinde à Sixto IV. an 1479. & ab Innocentio VIII. an. 1483. concessas, quas iterum approbat. Qui verò Leonē subsecuti sunt Pōtiffices, certatim hanc

hanc Sodalitatem, eiusq; Sodales spiri- *recitantes*
 tualibus gratijs ac priuilegijs sunt profe- *consequuntur.*
 curi, vt videre est in Rosarij diplomatis
 apud Iosephum Stephanum Valentinum
 in libro erudite, ac pie ab eo, an. 1584. edi-
 to, cuius inscriptio est: *Sacri Rosarij Vir-*
ginis Maria ab hareticorū calumnijs defen-
sio, & in libro Rosarij Italico ab Alberto
 Castellano Veneto pie conscripto. *Albertus*
Castellan.

8 Quod si animum aduertamus ad
 eam, quæ ex Rosarij recitatione ab ijs
 præsertim, qui eiusdem Sodalitati sua
 nomina ritè dederunt percipitur, spiri-
 tualem vtilitatem, ea certè multiplex re-
 censetur. Prima est consecutio Indulgē-
 tiarum, quas plurimas Rosarium reci-
 tantibus summi Pontifices cōcesserunt,
 præsertim Urbis stationes, quas Sodales
 Rosarij consequuntur, si ea die quinque
 templi altaria visitauerint, & in singulis
 quinquies orationem Dominicam, ac
 salutationem Angelicam recitarint. Se-
 cunda, meritorum participatio inter
 Confratres eiusdem Sodalitatis Rosarij
 amplissimæ per vniuersum Orbem dif-
 fusæ: qui quidē Confratres cum vtriusq;
 sexus, & plurimi sint, plurima etiam erit
 meritorum inter eos communicatio.
 Tertiò, præcipuorum vitæ Christi, & B.
 Virginis mysteriorum ea occasione cō-

*Franciscus
Costerus.*

*Miscella-
nea de
Psalterio
& Rosario
B. Virg. ex
Navarro
in Ma-
nuali.*

memoratio, quæ plurimum suauitatis, & utilitatis animæ ea recogitanti afferunt. Denique præstantissimarum, & dulcissimarum preceationum, Orationis nimirum Dominicæ, & salutationis Angelicæ iterata repetitio. Quare ad Rosarij saltem vnam quinquagenam quotidie deuotè recitandam, ne huiusmodi utilitatis, ac fructus simus expertes, omnes Virginis deuoti animum adijcere deberemus. Quoniam verò nonnulli hæreticorum more suo contra eiusmodi pietatis officia, quibus Deum, eiusq; Genitricem piè veneramus, & præsertim contra Rosarium oblatrare sunt ausi, idcirco noster Franciscus Costerus non minus piè quam eruditè eorum insaniam pluribus refellit, in opusculo hac de re edito quem qui volet, consulat.

Nec tacitus præteribo Miscellanea cæ-
tum de oratione, præsertim de Psalterio,
& Rosario B. Virginis, quæ doctissimus
Nauarrus ad Manuale de Oratione, &
horis Canonicis adiecit, in quibus quam
plurima dubiè circa Rosarium

scitu digna pertra-
ctat.

EXEM-

EXEMPLA, SEV MIRACVLA

in is, qui Rosarium recitarunt

*Deipara ope per-
acta.*

AD extremum exempla pauca de plu-
rimis afferenda sunt, quibus Rosarij
recitationem Deiparæ gratam esse pla-
nè intelligamus, tanta enim miracu-
lorum multitudine, atque præstantia
Deipara hanc Rosarij pietatem sibi cor-
di esse declaravit, vt magno animarum
emolumento vniuersum orbem sit per-
uagata, & innumerabiles vtriusque se-
xus, & omnium Ordinum tum religio-
si, tum sæculares sodalitati Rosarij no-
men dederat.

*Exempla
ac mira-
cula Rosa-
rij à S. Do-
minico
promul-
gata.*

Sed vt ad particula veniamus, fan-
ctus Dominicus, teste Ferdinando Ca-
stiglio in Chron. Ord. Præd. part. I. lib. I.
cap. II. & 34. hac Rosarij precatone, quã
in Gallia Deiparæ monitu inchoauit, &
Romæ mirificè propagauit, magnam
hominum multitudinem ad Dei obse-
quium perduxit, multa miracula exper-
tus est Tolosæ in bello contra Albigen-
ses hæreticos; complures etiam insignes
peccatores profligatissimæ vitæ, è lcele-
rum cæro, ad pietatē traduxit in Gallia,

I.
*Ferdinan-
dus Ca-
stiglio.*

R 5 Romæ

Romæ, & Cæsaraugustæ; quorum conversiones copiosè persequitur idem Ferdinandus cap. 34. 35. & 43. Eiusdem etiam Rosarij pietatem S. Dominici consilio Blanca Gallia Regina sterilis complexa S. Ludouicum filium suscepit, quemadmodum cap. 36. dixi.

II.

*Rosarium
recitare
consuetus
Alanus
ab inimicorum
obfessione à
Deipara
liberatur*

*Idem à
naufragio
per Deiparam
in columis
mirifice
euadit.*

Eques quidam nomine Alanus à Valle Coloata in Britània prope urbem nomine Dirraminum S. Dominici consilio Deipara Rosarium quotidie flexis genibus recitabat: is sub Comite Montefortio contra Albigenes hæreticos in Tolosana regione militabat; cumque aliquando paucis militibus comitatus. ab ingenti hæreticorum multitudine circumdatus, absque spe euadendi vigeretur, visa est ab eo Deipara, centum quinquaginta lapides, quorum numerus salutationibus Angelicis Rosarij respondet, in hostes incidere, maxima cum eorum strage, sicque victor euasit. Idem quoque Alanus aliquando Ierosolymam nauigans, qua vehebatur naui, tempestatis vi efficta, cum in magno discrimine versaretur; confestim in ipso mari ceterum quinquaginta montes paruuli visi sunt, per quos incolumis in continentem euasit, in patriam postea reuersus, constructo ibi Cœnobio Ord. Prædicatorum, in eum

sa-

superstite S. Dominico est ingressus, factus deinde insignis concionator, per universam Galliam Rosarij pietatem magno cum auditorum fructu prædicavit: tandem ex hac vita in cælum migravit, sepultusque est in cœnobio Aurelianensi ad altare Deiparæ, cuius os, & manus recitandi Rosarij instrumenta post obitum veluti cristallus colucebant. Hæc ex Alberto Castellano Veneto in miraculis Rosarij, & ex Ferdinando Castiglia prima parte, Chronic. S. Dominici lib. I. cap. 34.

Io Iuuenis quidam in Germania clarus genere, & si corporis castitatem seruaret, hæreditatem tamen suam in tesserarum ludo, ac tabernis omnem prodegerat: quare miserè vagabatur; is patruï consilio integro anno quotidie Deiparam quinquaginta salutationibus Angelicis venerari cœpit; cumq; in mundi vanitate remissius haberet, eiusdem patruï cû filio insequenti anno hoc Deiparæ obsequium duplicavit, in eoq; firmū bona faciendi propositum concepit: tertio tandem anno patruï monitu tertiam quotidie adiecit quinquagenam; euoluto anno patruï opo. cum honesta spōsa matrimonium iniit; instructoq; nuptiali conuiuio cum adesse

R

cog-

*Eiusdem
manus ac
os post obitum
collucere vita.
Albertus
Castellanus
in miraculis
Rosarij.
Ferdinandus
Castiglia.*

III.

Rosarij preces à quodam oblatas in suis vestibus descriptas Deipara ostendit.

cognati, & sponsus, ac sponsa ad mēsam
 confedissent, ex inopinato surgit spon-
 sus, rogat patrum tantisper differri iu-
 beat fercula, quo ad solitas Deiparæ pre-
 ces persolueret, quas eo die alijs disten-
 tus negotijs omiserat. Itaque in cubi-
 culum se recipit; magna animi pietate
 consuetas preces Deiparæ, cuius bene-
 ficia agnoscebat, obtulit: cumque su-
 premam salutationem tertiæ quinquā-
 genæ iam compleret, ecce Gloriosa Vir-
 go sole clatior eidem apparuit, ostendit-
 que iuueni in sua tunica tres togas ante-
 riorem vnam, duas verò à latere: Ecce,
 inquit, salutationes tuæ aureis literis
 scriptæ, quibus in tribus quinquagenis
 me sedulò honorasti, & quoniam vanus
 & vagus virginitatem coluisti, tertia die
 ad me sine vlla carnis corruptione per-
 uenies; ipse verò egressus horratur om-
 nes epulari: peracto prandio sponse, pa-
 truo, & amicis, quæ audierat à B. Virgi-
 ne, intimauit: febre igitur correptus ter-
 tia die obiit; sponsa verò in sancta virgi-
 nitate permansit. hæc Thomas Canti-
 pratensis lib. 2. apum cap. 29. part. 6. adij-
 cit; id suo tempore contigisse, seq; cer-
 ta relatione didicisse.

*Canti-
 pratensis.*

IV.

Idem Thomas Can-
 pratensis loco ci-
 tato parte 8. aliud
 exemplum memora-
 bile

bile sibi exploratum narrat his verbis: Vidi, & cognoui Iuuenem in Brabantia partibus generosum, qui quamuis esset saeculo praepeditus totaliter, beatae tamen Virgini Mariae deuotus, quotidie tres dictas quinquagenas in salutationibus exsoluebat. Infirmus autem ad extrema perductus est: cumque per horas diei plurimas mortuus iacuisset, renixit subito, & sorori moniali, qui iuxta sedebat, inclinavit, dicens: Soror, ecce redijt, cito aduocari facias Sacerdotem. Mirantibus omnibus Presbyter aduocatur, & in maxima cordis laetitia palam omnibus confitetur, dicens: Ad tribunal Christi iudicis raptus, cum in tribus maximè a daemone accusarer, ferrique deberet sententia contra me, pijsissima Mater Christi rogauit filium, vt ad corpus reducerer, locum poenitentiae suscepturus. Nec mora factum est, vt rogauit: vnum de peccatis pro quo damnatus eram, erant decimae, quas de bonis, & agris meis subtraxeram Sacerdoti. Secundum erat, quod cum Sodalibus meis pisces quorundam religiosorum furtiue subtraxeram. Tertium erat quod segetes, & fruges pauperum cum canibus venaticis vagabundus destruxeram. Haec cum coram omnibus loquererur,

*Rosarij preces quoti-
die obiens
quidam
ad peccatorum con-
fessionem
post obitum
renocatur*

quidam ex mansionarijs dixit: Et cur, inquit, pro damno isto extremo damnandus eras, cum nos illud vobis puro corde remiserimus? Et ille: Mihi quidem vestra remissio nequaquam suffecerat ad salutem, cum copiosior essem vobis iniurijs refundendis, quam vos mihi iniurijs remittendis. Et hoc dicens restituenda damna protinus assignavit: sicq; disponens rebus, & domui, in spe, & pace mirabili spiritum exhalavit. hęc Thomas Cantipratenfis.

*Canti-
pratensis.*

V.

*Dionysius
Carthu-
sianus.*

II Adijciam & aliud exemplum ex Dionysio Carthusiano sermone de Assumptione beatę Virginis iisdem plane verbis.

*Rosarij ter-
tiam quo
tidie partē
persolvens
monachus
Deipara
pallium
exornare
visus.*

Quidam Monachus Ordinis Cisterciensis intantum beatissimam Virginem venerabatur, quod quotidie ante refectionem dixit flexis genibus quinquagesies Ave Maria. Cumq; visitaſſet suos parētes recordatus est se de illo nō legisse salutationem Angelicā vicibus quinquaginta: repenteq; surgens ingressus est Cameram, cumq; salutationem Angelicam more solito legeret, apparuit ei Virgo pijsſima mantello pulchro induta, in quo per totum scriptę erant aureis literis salutationes Angelicę, & cum Monachus ex humana fragilitate fuisset

per-

perterritus de huiusmodi visione, dixit ad eum dulcissima Virgo Maria; En omnes Angelicę salutationes, quas mihi dedisti, in isto mantello sunt scriptę. Deinde ostendit Virgo dignissima quädam partem mantelli retrorsum, & dixit: Postquam hæc pars fuerit Angelicis salutationibus adimpleta, introducam te in regnum dilectissimi filij mei, quod & postquam factum est ita. Ex quo patet quam acceptum sit Virgini sacrae, ut Angelica salutatione frequenter ac deuotè saluteretur. Cum magna igitur attentione & affectione dicamus sæpissimè, *Aue Maria*. hæc Carthusianus.

Complura alia ob recitatum Rosarium à Deipara collata beneficia legi possunt in libello illo Rosarij Italico idioma edito ab Alberto Castellano Veneto Ordinis Prædicatorum, in quo ad singulas orationes Dominicas, & salutationes Angelicas peculiarem meditationem, & quæ illi respondet Imaginem, mysterium illud graphicè exprimentem excudendas curauit.

Albertus Castellanus

(***)

CORO.

VI.

CORONA DEIPARÆ.

*Corona v-
sus ac præ-
stantia.*

12 **S**EXTO inter precandi formulas, quibus Deipara in Ecclesia colitur, merito connumeratur CORONA sexaginta trium salutationum Angelicarum, interiecta per singulas decades Oratione Dominica: eiusmodi verò Coronæ sero globulis distincto, quemadmodum & Rosarium continetur, & omnium ferè Catholicorum manibus teritur, à quibus penso propemodum quotidiano alterutrum ex ijs recitari solet: quin etiam complures Catholici in regionibus præsertim Transalpinis ad pietatem erga Deiparam contra hæreticos protestandam, Coronam, vel Rosarium, propalam gestare consueverunt.

Huius Coronæ recitandæ vsus, vna cum Deiparæ mysterijs in ea recolendis: insigni quodam miraculo, quod cap. 35. retulimus inuectus, & ab Ordine Minorum diligenter est propagatus. Et sanè ad huius Coronæ præstantiam, atque vtilitatem declarandam, pleraque, quæ de Rosario diximus, referri possunt.

Illud

Illud silentio minimè prætereundum, *Corona*
 numerum sexaginta trium salutationum *ad anno-*
 Angelicarum, quibus corona commu *rum Dei-*
 niter constat in honorem annorum, *para me-*
 quibus Deipara in terra vixit, vulgò re *moriam*
 ferri: quoniam verò eam ultra septua *instituta.*
 ginta annos inter mortales fuisse super
 stitem ex multorum sententia cap. 6. di
 ximus, ideo nonnulli adiecta alia deca
 de, *septuaginta trium* salutationum An
 gelicarum Coronam sibi conficiunt.
 Cæterum præter ea, quæ cap. 35. in S. Ber
 nardino de hac Corona commemoravi
 mus, complura miracula, & beneficia ob
 recitatam Coronam à Virgine collata
 referuntur in Chronic. Minorum part. 3. *Chron.*
 lib. i. cap. 36. & 37. eorum aliquot hic li *Ord. Min.*
 bet afferre.

MIRACVLA IN IIS, QUI CO-
ronam recitabant, Deipara fauo-
re peragi.

I. **Q**UIDAM ex Ordine Minorum in
 stitutum illud atctè tenebat, vt *Coronam*
 singulis Coronam diebus prius, quàm *recitans*
 obi aliquid sumeret, recitaret: cum verò *quidam*
 aliquando pransurus, vna cum alijs in *Frater ex*
 triclinio discumberet, intermissæ cõsue *Ordine*
 tudinis recordatus, impetrata à Superio *Minorum*
 ri ve-

ri venia; in Ecclesiam se continuo recepit: vbi cum diutius subsisteret, vt coronam de more recitaret, iussus est à Superiore alius, eum vocare, qui offendit eum piè orantem, viditq; Deiparam duobus Angelis comitatam, qui rosas sanè pulcherrimas oratis ab ore colligebat, easq; in capite suæ Reginae reponebant, quotiescunq; verò inter recitandū augustissimum Iesu nomen repererat, non ipse tantum, sed etiam Angeli, ac beatissima Virgo caput reuertenter inclinabant: absoluta tandem Corona visio confestim abcessit; eaq; re euulgata, reliqui maiori diligentia coronam recitare instituerunt.

III

II.

Coronam recitans quidam quilibet ac rosas ab Angelo coronari visus Aloysius Albanensis ex ordine Minorum de Observantia Nouitius à Gabriele Anconitano Monasterij Guardianò singularis coronam diebus antequàm quicquam ederet, recitare iussus, cum eius ante prandium de more recitandæ per occupationes ab obedientia sibi impostas obliuione aliquando corripere, grauius increpitus est à Superiore; qui etià eum à mensa, in qua tunc discumbebat surgere, eamque ex templo recitare iussit. Tunc Nouitius in Ecclesià sese corulit, flexisque ante aram maximam genibus, dum Coronam persolueret, visus est nõ ab alijs modo, qui ad eum obseruandum à Su-

à Superiore missi sunt, sed ab ipso etiam Superiori habere suo capiti imminētem Angelum, qui in aureum filum rosas decem, & aureum irem liliū inferebat: mox etiam absoluta Corona visus est idem Angelus ex rosas, ac lilijs corollamnectere, Nouitij capiti imponere, statimq; abscedere. Atque ad eius miraculi monumentum ex eo loco, vbi Nouitius orabat, per diu afflatus est odor Rosarū, ac liliorum sanè suauissimus. Nouitius verò multis fauoribus à Deipara cumulat, ad mortem vsq; in sua pietate perseuerauit.

14. Frater Iacobus de Coronis, Deiparę, cuius admodum studiosus erat, multas quotidie coronas recitare atque offerre, aliosq; omnes, quibuscum agebat, etiam Episcopos, & Cardinales ad coronam recitandam hortari cōsueuerat, vt vel ex eo adeptus sit cognomen de Coronis, post spiritum prophetiæ, quo claruit, & miraculorum virtutem sibi à Deo, Deiparęque deprecatione concessam, in coronæ recitandæ pietate persistens, effata iam ætate, perceptis Ecclesiæ sacramentis in Burgo sancti Sepulchri demortuus est: cumque ad exequias (quæ eius erat sanctitatis opinio) vniuersus planè populus accurrisset, quidam in oratione

III.

Corona B.

Virg. pie-

tate addi-

tus qui-

dam in ca-

lum post

obitum

ferri vi-

sus est.

tione vidit in spiritu, eius animam è monasterio prodeuntem, deducuntibus Angelis in sublime ferri, cœlique beatissima regna conscendere.

IV.

*Corona
sertum re-
citās qui-
dam coro-
nam au-
ream, ac
fiores Dei
para offer-
re visus.*

B. Bernardinus à Feltrè pro suggestu publicè dicere solebat Fratrem quendam Veronę in Oratorio Porcarie ex prouincia S. Antonij, cum ob Coronam Deiparæ recitandam post aram, remotis arbitraris secessisset, deprehensum tamen in ea deuotione ab altero fuisse; qui quidem obseruauit, quoties is inter recitandam coronam, Aue Maria pronunciarer, Angelos, qui coram Virgine astabant, auream, quam manu tenebant coronam, in Reginæ nostræ caput imponere, mox de capite deponere, & ad singulas salutationes Angelicas rursus apponere, alios verò Angelos ad singulas salutationes Angelicas eidem Deiparæ rosam aut liliolum offerre.

V.

*Coronæ
sertum su-
per caput
gestans F.
Antonius
de Robes
non ma-
descit.*

Narrabat idem B. Bernardinus in eadem Prouincia, F. Antonium de Robes, Deiparæ pietati addictissimum, cum urbem Vicentiam abiret aliquando, repentina quidem, ac assidua pluuia fuisse deprehensum: cumque nullum quo se reciperet, inueniret locum, vt se à pluuia defenderet, arreptam è globulis coronam in capite ponens suo: O Angelorum, inquit,

quit,

quit, Regina in necessitatibus amico-
rum patrocinia dignoscatur: orate, vt
recorderis Clientis tui. Res dictu mira-
bilis, ijs vix prolatis verbis, ad urbem vs-
que progressus est, ne leui quidē pluuiæ
gutta respersus: eius verò socius, qui E-
ques iter peruerterat ad pluuiam decli-
nandam, alijq; tanta obstupefacti mira-
culo, gratias Deiparæ egerunt, quæ sui
studiosos semper tueretur, ac seruat.

Cum Matrōna nobilis illa quidē suos
assuefecisset filios ad Coronam flexis ge-
nibus, iunctisq; manibus singulis die-
bus, primo quoq; mane antequam in lu-
dum literarium abirent, Deiparæ reci-
tandam: accidit quodam die, vt dum i-
ret in Gymnasium quidam ex ijs, è pon-
te in subiectum caderet flumen: reco-
gnita mater non iam ad fluminis aquam
sed ad Deiparæ opem statim accurrit, ei-
q; filiorum salutem impensè commen-
dauit, ac salutatione Angelica recitata,
præceps concedit ad fluuium: illic repe-
rit multos; qui filium ex aquarum fundo
extrahere moliebantur. Verum vix ea
peruenerat ad pontem, cum filius aquas
supernatans existit, matrem appellat in
columis: tunc omnes extrahunt puerum
& periculo eripiunt, ad matrem addu-
cunt: ea lætabunda Deiparæ acceptum
re-

VI.

*Coronam
B. Virginis
recitare
assuetus
puer in
flumen
postea la-
psus ab ea
liberatur.*

re-

*Chron.
Ord. Min.*

retulit filium, qui insuper affirmavit se-
se ab ea Domina ante cuius Imaginem
quotidie primo mane coronam recitare
solebat, à præsentis discrimine libera-
tum. Ex quo multi ad coronæ pietatem
suscepiendam sunt excitati. Hæc omnia
ex capit. 36. & 37. 3. parte Chronic. sancti
Francisci.

VII.

COROLLA, IN QVATER
*Oratio Dominica, & duodecies Salu-
tatio Angelicæ re-
petitur.*

*De Corol-15
B. Virg.*

S EPTIMÒ, Corolla Virginis, seu par-
uula Corona ob memoriam duo-
decim Virginis priuilegiorum, duode-
cim constat salutationibus Angelicis, ter
repetita Oratione Dominica in hono-
rem trium diuinarum personarū, à qui-
bus Virgo sanctissima præ cæteris dona-
ta est duodecim illis priuilegijs: quæ per
duodecim stellas, quibus redimitur ca-
put mulieris amictæ sole, Apocal. 12. sig-
nificantur: quæ etiam intelligi possunt
in duodecim panibus, qui reponebantur
in mensa propositionis: sic enim Ber-
nardus sermone 4. super Saluæ Regina:
Et mensa, inquit, propositionis duodecim

*Apoc. 12.**Exod. 25.
Bernard.**panibus*

panum, qui duodecim sunt prerogativa gratiarum, in quibus gratia repleta es, & Dominus tecum. Panes certè admodum splendidi, & saporis. hæc ille.

Disponuntur autem in hunc modum, ut ante quemlibet quaternarium salutationum Angelicarum præmittatur Oratio Dominica, quarum prima in honorem Patris æterni. Secunda, in honorem Filij. Tertia, in honorem Spiritus S. recitetur. Duodecim porrò priuilegia, quæ in hac corolla recoli possunt, recensentur in Appendice Speculi Exemplorum nouissimè editi, quorum aliqua ex Bernardo sermone Signum magnum deprompta sunt. Nos ex Appendice illa hic ad sensum exscripsimus, sunt autem hæc.

Specul.
Exempl.
Append.
Bernard.

DVODECIM VIRGINIS priuilegia.

Primò, copiosissima gratia in sacratissima Conceptione Virgini collata.

II. Angelica Salutatio.

III. Spiritus S. superuentio.

IV. Filij Dei Conceptio.

V. Virgo fuit sine macula, & uirginitatis primiceria.

VI. Sine corruptione fecunda.

VII. Sine

VII. Sine grauamine grauida.

VIII. Sine dolore puerpera.

IX. Magnanimitas fidei in credendo.

X. Profunda humilitas in obediendo.

XI. Maxima Verbi discretio in loquendo.

XII. Summa perfectio, & persecrantia operis in agendo.

*Quidam
corollam
recitans
ab immi-
nente cade
seruatur.*

16 De hac Corolla pulchrum exēplum narratur ex Relatione cuiusdam Abbatis in Appēdice Speculi exemplorum. Cum enim viri tres quandam peregrinationē instituisent; die quadam cupidè iter ingressi, ex ijs duo à via aberrantes syluam ingressi in latrones inciderunt, à quibus spoliati, ac interfecti sunt: tertius corollam hanc quotidie magna animi pietate & corporis reuerentia recitare solitus subsequēbatur, periculi ignarus, sed eū eisdem grossatores offendissent, qui eū pariter necare cupiebant, impetrato tantillo temporis spacio, in quo suam corollam deuotus Virgini offerret, mirares ex templo inter recitādum ei nec videnti, nec sciēti, astitit vt sol splēdens in aureo throno. Virgo gloriosa, & cum ea SS. Catharina & Lucia; quarū erat ille vnicè amās, ac studiosus: hic ad singulas orationes Dñicas Rubicunda; ad singulas salutationes Angelicas candida rosa; ex eius

ex eius ore prodibat, easque iussu Vir-
ginis legēs S. Catharina S. Luciae tradebat,
quæ eas circulo aureo, filo argenteo col-
ligabat: absoluta corollæ recitatione,
Deipara corona illa rosis nimium redo-
lentibus distincta, hominē illum sui per-
amantem, ac deuotum redimiuit, ac sta-
tim abscessit. Latrones hæc omnia aspi-
cientes rogant hominem, quænam mu-
lieres illæ essent? Respondet is, neminem
se vidisse: sed Deiparæ pensum Corollæ
exsoluisse: narrant illi, quæ viderant; co-
ronā in eius capite veltigium huius be-
neficij admirantur: intellexit tandem ille
Virginis beneficium, & corona ex capite
manibus reuerēter accepta, ingentes gra-
tias egit Virgini. Ea re permoti latrones
sua scelera detestati in viros optimos e-
uaserunt. Ille verò seculo relicto, religio-
nem ingressus, sese Virgini studiosè, san-
cteq; deuouit. hæc ibi.

**ALIA DVODECIM PRIVILE-
giorum & mysteriorum vitæ B. Vir-
ginis series.**

CÆterum priuilegia Virginis, quæ su-
prà in hac Corolla enumerauimus, a-
lio modo distingui possunt: ita vt & alia
eiusdem Virginis priuilegia, imò & præ-
cipua

cipua vitæ eiusdem mysteria complectamur: ideo subijcienda duximus capita duodecim, quibus pro cuiusque deuotione hæc eadem Virginis Corolla accommodari posset.

Primum, sit Prædestinatio, qua in matrem Dei ab æterno fuit singulariter electa, ac deinde Patribus promissa, figuris, ac prophetijs mundo manifestata, ac desiderata.

Secundum, Conceptio immaculata, qua ab originali labe fuit præseruata.

Tertium, magna gratiæ plenitudo in Cõceptione illi tributa, cum auxilijs specialibus in tota sua vita, ita vt fomitem extinctum semper habuerit, nullumque peccatum, ne veniale quidem, ex speciali Dei priuilegio vnquam commiserit.

Quartum, Virginis Natiuitas, & præsentatio in Templo, quando trimula sese Deo consecrauit hoc actu exteriori: nam si de interiori loquamur, iam inde ab exordio suæ Conceptionis, quando ei vsus rationis est acceleratus, vt supra dixi cap. 32. se totam Deo dicauit. In templo etiam alijs innotescere cœperunt præclarissimæ, atque heroicæ eiusdem virtutes, & in quolibet opere merebatur, vt dixi cap. 21.

Quintum, Annunciatio ab Angelo, quan-

quando in eam superuenit Spiritus sanctus, de quo filium Dei ex suis purissimis sanguinibus concepit: facta que est vera Dei Mater, ac deinde uisitauit sanctam Elisabeth.

Sexum, partus eius uirginis, quo Christum sine dolore peperit, eumque lactauit, educauit, & in templo presentauit, ac duodeannem quesuit, & inuenit in Templo, ac perpetuo eum est comitata.

Septimum, uirginitas perpetua, ante partum, in partu, & post partum, uirginumque fuit primiceria.

Octauum, martyrium cordis, quando doloris gladius in filij passione, cui momenti fortiter astitit, ipsius animam pertransiit.

Nonum, Gaudia uirginis, in Christi Resurrectione, Ascensione, & Aduentu Spiritus sancti.

Decimum, admirabilis uirginis in celum Assumptio, ubi non tantum in anima, sed etiam in corpore gloriosa residet super omnes Angelorum, & Sanctorum choros incomparabiliter exaltata.

Vndecimum, Regina est Angelorum, & Sanctorum, ac omnium Domina.

Duodecimum, Aduocata est nostra, Mater misericordiae, & Mater cunctorum uiuentium.

Ad finem Corollæ recitari poterit *Sal-
ue Regina*, cum adiuncta oratione, vel An-
tiphona: *Sancta Maria succurre miseris, iu-
ua pusillanimes, refoue flebiles, ora pro popu-
lo, interueni pro clero, intercede pro denoto
foemineo sexu, sentiant omnes tuum leua-
men, quicumq; celebrant tuam sanctam cõ-
memorationem.*

¶ Ora pro nobis *sancta Dei genitrix.*

R. *Vt digni efficiamur promissionibus
Christi.*

O R E M V S.

Offic. Eccl. **C**ONCEDE nos famulos tuos quasumus
Domine perpetua mentis & corporis sa-
nitate gaudere, & gloriosa beata Maria
semper Virginis interssione à presentè libera-
ri tristitia, & aeterna perfrui laetitia. Per
Dominum nostrum Iesum Christum filium
tuum, &c.

Nos cum prole pia benedicat Virgo Ma-
ria.

Fidelium anima per misericordiam Dei
requiescant in pace, Amen.

SECUNDVM GENVS OB-
sequiorum.

MORTIFICATIONES, ET
corporis afflictiones in honorem
Deipara.

17 SECUNDUM caput eorū, quæ ad Vir-
ginis sanctissimæ obsequium spe-
ctant, opera sunt, quæ ad proprii corpo-
ris mortificationem faciunt; talia verò
sunt pœnitentiæ opera, nimirum

1. Ieiunium in perugilijs festorū Vir- *Ieiunium,*
ginis, & in die Sabbatis; qui, vt cap. 29. di- *vel absti-*
ximus, multis nominibus ab Ecclesia est *nentia.*

Deiparæ dicatus. verum mox exempla
multorum, qui sabbato ieiunabant, &
beneficia Deiparæ in eisdem afferimus.

2. Ieiunium item, vel à carnibus absti-
nentia eo die hebdomadæ, in quem sin-
gulis annis dies Annunciationis Virgi-
nis, quando vera Dei Mater est eff. cta,
incidit: quod multis est solemne: vel fe-
ria tertia, quæ Virgini à Constantinopo-
li: vel feria quarta, quæ Virgini à Carme-
lo est dicata: vel alia die pro cuiusq; de-
uotione.

3. Quadragesimam, ciborum abstine-
tia, vel etiam ieiunio peragere ante Vir-
ginis

Bonauent.

ginis Assumptionem. Sanctus Franciscus teste sancto Bonauentura in eius vita, ca. 9. Quadragesimam in honorem Virginis à festo sanctorum Apostolorum Petri & Pauli ad festum Assumptionis ieiunabat deuotissimè: cuius pietatem per idem tempus imitari aliqua ratione possumus, vt si per aliquod impedimentum ieiunare non liceat, liceat saltem in eius honorem aliquam ciborum abstinentiam facere. S. Elisabetha Lusitanæ Regina à festo Natiuitatis S. Ioannis Baptistæ ad festum Assumptionis Deiparæ pane tantum & aqua ieiunabat, auctore Petro Perpiniano oratione i. laudationis in eadem.

Cilicium.

4. Ad hæc cilicium, vel cingulum cilicium subinde gestare.

Disciplina

5. Disciplinae funiculis se ipsum cadere.

Vigilia.

6. Vigilijs, & lecto duro corpus suum castigare.

Peregrinatio.

7. Peregrinationem Lauretanam, vel alium Virgini dicatum locum suscipere, & similia in honorem Virginis prestare.

**Animi
passiones
coercere.**

8. Nec minus grata erunt Virgini ea, quæ ad interiores animi passiones mortificandas faciunt, cuiusmodi est iracundiæ, superbiæ, ambitionis motus coercere, carnis illecebras fugere, alienos defe-

ctus

Etus patienter ferre, suos non exulare, in vestibus, & cibis humilitatem, ac paupertatem omni fastu, & luxu remoto sectari, in operibus v. libus, & abiectis se exercere.

Cum ordinarijs verò precibus coniungendas esse corporis afflictiones ad beneficia Deo efficacius impetranda, nemini, qui spirituales res degustauit, dubium esse potest. Refert S. Bonaventura in cap. 3. medit. vitæ Christi, B. Virginem cuidam personæ sibi deuotæ (quam ipse putat sibi fuisse S. Elisabetham) hæc verba dixisse: Filia dico tibi, quod nullam gratiam, donum, vel virtutem habui à Deo sine magno labore, continua oratione, ardenti desiderio, profunda deuotione, multis lachrymis, & multa afflictione dicendo, cogitando semper placita sibi, sicut sciebam, & poteram, excepta sanctificationis gratia, qua sanctificata fui in utero matris. Et addidit: Pro firmo scias, quòd nulla gratia descendit in animam, nisi per orationem, & corporis afflictionem.

Cum precibus corporis afflictiones coniungenda.

Quomodo Virgo in terris deuotissima obtinebat gratia.

Nota.

hæc ibi.

EORVM EXEMPLA, QUI IEIUNIUM, vel aliud pietatis opus propter Deiparam exercebant.

Sancti alii 18 **O**bssequium verò precum, ac ieiunij quorū viri, præsertim die Sabbati, in Deiparæ honorem delatum, confirmari potest qui in honorem Dei tum exemplis complurium seu vitæ sancti-para sabba ctimonia, seu regia dignitate præstanto, alijsq; rium: tum etiam miraculis, ac beneficijs dieb⁹ pane in eorum utilitatem à Deipara exhibitis. Et aqua se quorum aliquot subijcienda existimavi, unabant. compluribus alijs omiſſis, quæ in hoc opere, præsertim cap. 35. ea de re commemorauimus.

I. *S. Nicola⁹ Tolentin.* S. Nicolaus Tolentinus multis virtutibus, sed abſtinentia in primis clarissimus, 2. 4. & 6. feria, & in honorem B. Virginis, sabbato semel tantum cibum sumebat, solo pane, & aqua contentus. Surius in eius vita, tom. 5.

II. *S. Elisabetha Lusitania regina* S. Elisabetha Lusitania Regina inter ieiunia, quæ plurima seruabat, & præter Quadragesimam, quâ in honorem Deiparæ ante eius Assumptionem, vt supra dixi, peragere cõsuenerat, in peruigilijs festorum B. Virginis, & singulis sextis ferijs, ab sabbato, ieiunio panis tantum, & aquæ vitam ægrè tolerabat, & vt est apud nostrum

nostrum Petrum Perpinianum oratione *Perpinia-*
i. laudationis in eandem. *nus*

Walterus de Birbach Virginis studio- *III.*
fissimus, de quo plura cap. 36. cum adhuc *Walterus*
in seculo degeret, omnium solemnitatū *de Birbach*
Deiparæ vigilijs ieiunabat, ac pane tan-
tum, & aqua vescebatur: sæpè etiam idē
faciebat sexris ferijs ob reuerentiam sab-
bati, postea Cisterciensem Ordinem cō-
plexus sancto sine quieuit, ex Cæsario li- *Cæsarius.*
bro 7. cap. 39.

S. Didacus Complutēsis Ordinis Mi- *IV.*
norum de Obseruantia à Sixto V. in San- *S Didac.*
ctorum Catalogum relatus, sabbatis, & *Complut.*
festorum B. Virginis peruigilijs idem pa- *Ord. Men.*
nis tantum, & aquæ ieiunium peragebat,
quemadmodum habetur in Chron. Mi- *Chronic.*
norum, part. 3. lib. 5. cap. 3. *Ord. Min.*

S. Carolus Borromæus, quemadmo- *V.*
dum cap. 35. memorauimus, in Deiparæ *S. Carolus*
peruigilijs pane tantum, & aqua vesce- *Borrom.*
batur, ac ieiunabat.

IMPERATORVM, ET REGVM

*in Deiparam pietas sabbato, vel alijs
eidem dicatis diebus.*

19 **H**ENRICUS II. Anglorum Rex, qui vi-
xit circa annum 1170. singulis sab-
batis ab hora nona in proximam feriam

S 5 *secun-*

*Rogertus
in Annal.
Anglorū.*

Syrus.

secundam singulis item Deiparæ perui-
gilijs iustitium Anglis imperavit, teste
Rogerio in Annalib. Anglorum. Et sanè
huic pietati, qua in Deiparam ferebatur,
ascribi debet, quòd de nece à suis S. Tho-
mæ Cantuariensi martyri præclarissimo
illata, tot doloris ac pœnitentiæ signa vi-
uens, & moriens dederit, de quibus in
vita S. Thomæ Cantuariensis apud Su-
rium tom. 6. & vberius apud Baronium
tom. 12. Annal. ad annum 1174. & 1189.

II. Henricus VII. Imperator non minus
religione, quàm armis præclarissimus,
noctes coram Crucifixi imagine ieiunus
peccata dessebat, eosque in pietate pro-
gressus fecit, vt quotidie communicaret.
Is festo Assumptionis Deiparæ die ab om-
nibus negotijs liber, cœlestium contem-
plationi vacabat, quo die postea anno
1313. mortuus est.

III. Frid. III. Imperator pridie As-
sumptionis cibo & vino abstinebat.

Imp.

IV. Ludouicus II. Rex Gallorum Deipa-
ram non vulgari deuotione prosequeba-
tur, nam quemadmodum cap. 29. dixi,
meridiano tempore per vniuersum Re-
gnum campanam ad Deiparam salutandam
pulsari imperat; Bononiensem Co-
mitatum cum oppidis eidem consecrat;
cumq; grauitè agrotaret, dixit, sperare
se non

se non nisi die sabbati Virgini sacro moriturum. atq; ira sabbato, qui in 30. diem Augusti incidit anno 1483. obiit, auctore Guagnino lib. 3. de rebus Francorum.

Guagnin^o
de rebus

DEIPARÆ MIRACVLA, AC Francorū.

beneficia in eos, qui ieiunium, vel aliam mortificationem in eius honorem suscepere.

20 I N Tridentina regione, quidam latronum Princeps in sceleribus valde

I.
Corpus latronis ieiunantis die sabbati Deiparae tumulari curat.

famosus erat: is cum ob plurima perpetrata latrocinia, & hominum caedes salutis animæ spem omnem abiecisset, à monacho quodam Cisterciensi, qui ei forte occurrit, in spem æternæ salutis erectus, persuasus est vno die hebdomadæ in Deiparæ honorem ieiunare, & ab aliorum læsione abstinere: quod ille cupide excepit, vouitque die sabbati nihil gustaturum, ac neminem deprædaturum; idque sedulo seruare studuit. quin etiam complures è sociorum manibus, ne bonis spoliarentur, vel interficerentur, in Deiparæ honorem seruauit. Cum verò Tridentum eo tempore ab hostibus per circuitum vastaretur, & satellites Ciuitatis die sabbati hostes insequerentur, hunc latronem propter diem sabbati inermem, seque tamen fortissimus esset,

minimè defendentem cum cæteris cepe-
 runt. mox verò in Ciuitate agnitus, pa-
 tibulo est addictus, cui Deipara magnâ
 in morte procurauit contritionem pec-
 catorum, quæ coram omnibus fateri vo-
 luit, testatus se præter sabbati ieiunium,
 quod à Monacho didicerat, nihil boni
 vnquam egisse. tandem extra urbem ca-
 pite plexus, in eodem loco sepultus est.
 insequenti nocte custodes portarum ci-
 uitatis, circa illius tumulum quinque ma-
 tronas aspexerunt, quæ corpus effode-
 runt, & caput corpori aptantes, in fere-
 tro purpura miræ texture instrato posue-
 runt, quarum quatuor candelas accensas
 in manibus habentes, feretrum gestabāt.
 Quinta omnium clarissima cum sua cā-
 dela pone sequebatur, & custodibus me-
 tu perterritis: Dicit, inquit, Episcopo
 vestro, vt Capellanum meum à vobis de-
 collatum in tali loco Ecclesiæ sepeliat, &
 nominauit se; his itaque mane Episcopo
 renunciatis, ad locum cum Clero, & po-
 pulo accessit, purpuram deposuit, caput
 corpori vnitum vidit, purpuram cuius
 textura humanum artificium excedebat,
 admiratur; hominemque illum honori-
 ficè in loco designato sepeliuit. quo mi-
 raculo adeo permoti sunt omnes, vt in
 ea Prouincia, vix vllus adultus sit, qui ei⁹
 exem-

exemplo diem sabbati in honorem Vir-
ginis non ieiunet. hæc Cæsarius lib. 7. ca.
39. ex relatione cuiusdam Abbatis.

21. Huc refertur possunt complura Dei-
paræ miracula, quæ de sabbati ieiunio in
hoc opere describuntur, præsertim illud,
quod ad finem cap. 34. ex Pelbarto retu- *Pelbartus.*
limus.

Quantum verò eiusmodi in honorem II.
Deiparæ ieiunium conferat apud tremē- *Ieiunanti*
dum Christi tribunal, perspicuè apparet *die sabbati*
apud S. Brigittam libro 6. reuelat. cap. 39. *purgato. ij*
vbi vir quidam ante Christi Domini tri- *pœna per*
bunal productus, cum à dæmone acriter *Deiparam*
accusaretur, è contrario à Deipara stre- *minuum-*
nuè defenditur, quæ à filio propter ieiu- *tur.*
nium, quod ille in vigilijs festiuitatum i- *S. Brigit-*
pfius seruare solebat, & quia eius officiū *ta.*
recitabat, & quia in eiusdem Deiparæ ho-
norem proprio ore decantabat, obrinuit,
vt tres purgatorij pœnæ eidem animæ im-
minuerentur.

MORTIFICATIO INTERIOR.

CÆterum, quia non eam tantum mor-
tificationem, quæ in ieiunijs, alijsq;
eiuscemodi carnis castigationibus, ve-
rùm etiam eam, quæ in sceleribus, ac pec-
catis declinandis, vel in virtutū actibus

exercendis posita est, Deiparę gratam esse diximus; ideo eius rei vnum, vel alterum exemplum subijciemus.

I. *Moriēs miles B. Virginis deuotus contritionem peccatorū per eam promeretur.* Miles quidam diues cū ad Torneamentum in Normannię partibus celebrandum pergeret, & in oppido quodam hospitaretur a Virgine quadam violanda, quę appellabatur Maria, & virginitatem Deiparę vouerat, cuiusq; pudicitiam eius parens eidem militi ob paupertatem pecunia prostituerat; abstinuit, ob reuerentiam Deiparę, tum quia nox sabbati erat, tum quia Marię nomine vocabatur. quin etiam eandem Virgine in monasterium Monialium, quo inter eas virginitatem seruaret, confestim collocavit. verū cū post biduum in Torneamentis interemptus esset, Deiparę operis in morte verē compunctus suorum secularum contritionem diuino beneficio obtinuit, sicque æternam meruit salutem, quod Virgine ipsa reuelante cogitum est. hæc ex Vincentio Beluacensi in spec.

Vincent. Beluacens. histor. lib. 7. cap. 102. & 103.

II. 22 Legitur in Chron. Priorum domus Carthusię (quod tempore Guidonis V. Prioris dictę domus creditur euenisse.) Conuersus quidam Carthusianus humilis genere, ætate iuuenis, moribus tamen generosus, ac vitę sanctitate prouectus, studio

studio Obedientiæ, Humilitati, Mortificationi omnem, quam poterat operam adhibens, mundum sibi, seque mundo crucifixerat. Amori diuino, & memoriæ Matris Domini, ita se totum deuouerat, vt ab ijs, qui vitam eius nosserent, nihil scire iudicaretur, nisi Iesum Christum crucifixum, eiusque Genitricem. Nocte quadam iacebat in cella, cum ecce multo iam processu noctis eidem vigilanti, & cœlestia meditati, dæmonum turba in specie porcorum agrestium apparuit, & per totam cellam discursu insano, rictu horrendo, dentibus longissimis, ac veluti in necem eius exacutis, pauefactum, & tremementem hominem circumstabant: sudabat ille præ timore, & quasi iam iamque à bestijs discerpendus, nil nisi mortem vltimam præstolabatur. Inter hæc quendam humana specie enormis magnitudinis dæmonum principem cellam conspicit intrantem, ac porcos, quod illum non discerpissent desidia arguentem. At, inquit, porci, magno conatu id facere tentantes nihil potuimus: Ego, inquit ille, iam faciã, quod vos segnes minimè facere potuistis, & vncum ferreum longis, ac recuruis vngulis terribilem, minaci manu prætendens ad virum Dei discerpendum adaptat, eumque nimio timore

*Deuotus
B. Virgi-
nis Car-
thusianus
à dæmonibus
vis per eam
liberatur.*

timore penè mente excedere coëgit. sed
 Deus, cui vir ille bonus sæpè dicebat : *Et
 ne nos inducas in tentationem, sed libera nos
 à malo*, tentationem tam duram non est
 passus ultra procedere, sed sua infinita
 misericordia liberauit eum à malo. mox
 enim vt nequam ille vncum ferreum ad
 eum discerpendum extendit, statim bea-
 tissima Dei genitrix misericordiæ mater,
 in qua ille totam spem suam post Deum
 posuerat, visibiliter affuit, & virga leui
 manu præensa : *Quomodo, inquit, huc
 detestandi venire ausi fuistis? Non est
 hic vester, nec iam in aliquo contra eum
 poteritis præualere. Dixit hoc : & dicto
 velocius totus ille nefandus coëtus vt fu-
 mus euauit. post demonum fugam, ho-
 minem adhuc tementem, his consolata
 est verbis. Placet quod facis, tuique ani-
 mi deuotionem Deo, mihi que gratam
 noueris, fac ergo quod facis, & de his ad
 meliora perseueranter proficere stude : &
 vt tibi aliquid singulare in mandatis tra-
 dam : *Stude vilibus escis : Operi manuum
 deuotus insiste : Amplectere abiectas ve-
 stes.* His ergo B. Virgo animatum homi-
 nem relinquens cælum repetijt. Ille autè
 vt à B. Virgine iussus fuerat, mādāta eius
 adimplere totis viribus vsq; ad mortem
 nitebatur. hæc ferè ad verbum apud Pe-
 trum*

trum venerabilem Abbatem Cluniacensem, lib. 2. miraculorum, cap. 29. quod idem extat apud Vincent. Beluacensem lib. 7. Spec. hist. cap. 112. & in Spec. Exemplorum distinct: 9. num. 113.

Pet. Clun. Vincent. Beluacens. Specul. exemplorum

TERTIVM GENVS OBsequiorum.

OPERA MISERICORDIÆ TVM

spiritualia, tum corporalia in honorem Deipara.

23 TERTIVM caput eorum, quæ in obsequium Virginis fieri possunt, opera sunt misericordiæ siue spiritualis, siue corporalis, quæ in proximo propter Deiparæ amorem conferuntur: & certè inter misericordiæ corporalis opera recensere possumus.

Primo, eleëmofynam pecuniæ, seu panis, & cibi, seu vestium in egenos erogare, vel conferre, præferim cum ab eis nomine Virginis petitur.

Opera misericordiæ corporalis in honorẽ

2. Ministrare infirmis, ac pauperibus, qui in Nosocomijs degunt.

B. Virginis exercẽda.

3. Visitare, & iuuare eos, qui in publicis custodijs, vel trremibus detinentur.

4. Dotem subministrare puellis subsidio necessario destitutis, vel vt in matrimonium collocentur, vel quod longè præstat,

præstat, ut in cœnobio sanctimonialium
diuino obsequio mancipentur.

EXEMPLA BENEFICENTIÆ

Beata Virginis.

- I. **S**ANÈ ipsa Virgo sanctissima beneficen-
tiæ in alios illustre exemplum nobis i-
mitandū reliquit; cū enim hora dormi-
tionis suæ sacratissimæ instaret, auctore
Metaphraste in orat. de vita & dormitiōe
Deiparæ, ad Ioannem Apostolum ipsa a-
spiciens, cū pauca cum Deo esset locu-
ta, deinde duas tunicas, inquit, quas to-
to vitæ tempore habui tegumentum mei
corporis, eas dari in beo hisce duabus mu-
lieribus, quas virgines fuisse in fine illius
orationis testatur. hæc ille. Quomodo
autem harum vestium, vna post quadra-
gentos circiter annos Leone I. Imperato-
re Constantinopolim delata, & magna
cum reuerentia ibi sit reposita, supra cap.
29. diximus.
- II. Alterum beneficentiæ exemplum no-
Eleemosy- bis exhibere dignata est Deipara; quippè
na nomine quæ vna cum sancta Catharina Senensi,
distribuē- panes ad pauperum inopiam subleuan-
dos panes, uandam, suis manibus conficere voluit;
Deipara rem gestam ex eiusdem sanctæ Cathari-
cum S. Ca ææ vita huc. Teribemus. Sancta Catha-
rina

rina Senensis, in magna tritici apud Senē *tharina Se*
les inopia, ex modica, & putida farina *nensi con-*
abijceretur, neve pauperes ex subsidio *ficit, illosq;*
fraudarentur, suis ipsa manibus celerri- *multipli-*
mè longè plures confecit panes, quam ex *cat.*
tantula farina fieri posse viderentur. in il- *Vita S. Ca*
lis verò nullus sentiebatur fœtor: immò *tharina*
qui illis vescebantur, dicebant se nunquā *Senensis.*
tam grati saporis panes gustasse. & cum
pauperibus, alijsq; permulcis largissimè
distribuere: semper tamen in cista
panaria multi supererant, vt multis heb-
domadis consumi nō possent à tam mul-
tis. Cumq; hoc insigni miraculo aliqui
permoti essent, ipsa secreto P. Raymun-
do suo Confessario dixit, beatissimā Vir-
ginem Deiparam multis Sanctis, & An-
gelis comitam sibi apparuisse, suisque
manibus sacratissimis, vna secum panes
composuisse, atq; inde sic auctos fuisse.
hæc in eius vita apud Surium tomo 2.

Surius.

24 Quare cum eiusmodi charitatis
opera Deiparæ pergrata esse certū sit; mi-
rum est, si omnes pecuniam larga manu
in Nosocomia, Orphanotrophia, & hu-
iusmodi pauperum, & egenorum domi-
cilia, sub Deiparæ nomine appellata, de
quibus fusè cap. 29. abundè conferant, in
quibus innumerabilis egenorum multi-
tudo educatur, & subleuatur.

MISE.

MISERICORDIA B. VIRGI-
nis grata.

I. *Pratum* *Spirituale.* *Exemplū* *de Abbate* *Leontio* *Cilice qui* *in Deipara* *honorem* *elemosy-* *nas dabat.* **S**ed ut peculiare aliquod exemplum ea-
dere afferam, illud desumam ex Prato
spirituali, ca. 61. ubi legimus in hunc mo-
dum: Dicebant quidam Patrum de Ab-
bate Leontio Cilice, quod in obsequio
Dominae nostrae sanctae Dei Genitricis
Cilice qui fuerit feruentissimus, ac per undecim
annos nunquam de illius Templo re-
cesserit. Erat autem semper mirae gra-
uitatis, & sibi iugiter intendens. Dicebāt
& hoc de illo, quod si vidisset pauperem
venientem ad se, si quidem ille esset cae-
cus, per manum illi porrigebat eleēmo-
synam; si autem videns, ponebat ante il-
lum, aut in columnae basi, aut in scamno,
aut in sanctuarij gradibus, atque illā tol-
lebat pauper. Interrogatus autem à sene:
quare pater per manus non das eleēmo-
synas? Respondit: Ignosce mihi pater, ne-
que enim ego sum, qui illam præbeo, sed
Domina mea sancta Dei Genitrix, quae
& me, & illos nutrit.

II. *S. Gregor.* *Aliud exē* *plum de al* Huc etiam pertinere videtur, id quod
sanctus Gregorius 4. dialog. cap. 36. nar-
rat de quodam, qui calceamenta operari
solebat nomine, Deus dedit, de quo alter
per

per reuelationem vidit, quod eius domus laterculis ædificabatur: sed in ea constructores in solo die sabbati videbantur operari, quoniam ex suis laboribus, quicquid ex victu, & vestitu supererat, die sabbati ad beati Petri Ecclesiam deferbat, atque indigentibus erogabat. quod si ad antiquissimam in Deiparæ honorem sabbati dedicationem, de qua capite 29. egi, mentem conuertamus, profectò ipsum in eiusdem Virginis reuerentiam eo die id fecisse facile existimare possumus.

Possunt & hoc loco recenseri & ij, qui eleëmofynam, vel aliquid aliud peculiariter propter Deiparæ nomen erogari, prompto animo illud tribuere solēt. Talis erat S. Gerardus Episcopus Canadensis, & martyr Virgini addictissimus, qui quemadmodum ca. 35. vberius diximus, nihil non concedebat ex ijs, quæ nomine Deiparæ ab eo aliquid petijset.

Talis erat Alexander Alensis ob doctrinæ tum eruditionem, tum soliditatē, tum Doctoris irrefragabilis nomen consecutus. Is in Vniuersitate Parisiensi, vt verbis vtat S. Antonini 3. part. hist. tit. 24. c. 8 §. 1. Doctor insignis & famosus per orbem; exemplo nō minus singulari, quā illustri, rogatus ex inopinato, vt pro amore Dei-

tero, qui aureis laterculis sibi domum extruere visus est.

Alia similia exēpla.

III.

Gerardus Episcopus Canadens.

IV.

Eximia Alexandri Alensis eroga B. Virginem deuotio.

re Dei-

*Chron.
Ord. Min*

2. Cor. 12.

Deipara Minorum Religionem vitæ as-
peritate, & arctissima paupertate insigni-
nem ingrederetur; id quemadmodum a-
pud S. Anton. loc. cit. & in part. 2. Chron.
Min. lib. 1. c. 12. habetur, & nos c. 36. su-
sus retulimus; non minus piè, quàm forti-
ter præstitit. Quare non sua modo, verùm
etiam seipsum propter Deiparam tradi-
dit; adeò vt verba illa, quæ Apostolus
cum Corinthijs 2. Cor. 12. verè cum Dei-
para usurpare possit: Ego pro te Virgo
beatissima libentissimè impendam, & su-
pe impendar ipse.

OPERA MISERICORDIÆ
spiritualis.

*Exhortari
ad confes-
sionem.*

*Ad Virgi-
nis deuo-
tionem a-
lios exci-
tare.*

25 S E C U N D O iam de operibus misericordiæ
spiritualis, quæ propter Deiparam
exhibentur, nonnulla breuiter perstrin-
gamus. Imprimis ad eiusmodi opera
pertinet peccatores ad pœnitentiam, &
confessionem consilio, & opera nostra,
diuina opitulante gratia reuocare.

Secundò, omni studio in alios pijs col-
loquijs, & adhortationibus pietatem, ac
deuotionem erga Virginem instillare, ac
propagare, vt omnes eam cognoscant, a-
ment, ac reuereantur. qua in re omni lau-
d. digna videretur pietas S. Elisabethæ filie
Regis

Regis Hungariae, de qua in eius vita c. 2. apud Suriū tom. 6. legimus in hunc modum: Elisabeth cum adhuc puella esset decimam quamq; portiunculam lucelli, quod ipsi ex lusu prouenisset, pauperibus erogabat puellis, debito illas obstringens, Dominicam preceationem, & Angelicam salutationem fundendi. hæc ibi.

Surius.

Tertio, Eos, qui idonei sunt, ut Congregationi Virginis nomina dent, & ad recitandum Rosarium, vel huiusmodi preces, ad ieiunium sabbati, & ad similia pietatis opera allicere.

*Ad Congregationem
& alia similia inducere.*

Quarto, Si quando cum socijs ad colloquendum conuenitur, præsertim die sabbati, & priuilegijs, festisque diebus B. Virginis sermones de eius dignitate præstantia, atq; miraculis miscere, iuxta illud Psal. 47. *Circum date Sion, & complerimini eam, narrate in turribus eius, id est* NARRATE de virtutibus eius, altissimis scilicet instar turrium, & munitissimis: & infra: *Distribuite domos eius, ut enarretis in progenie altera.*

*De B Virgine sermonem habere.
Psal. 47.*

Quinto, Concionatores quoq; crebro ad populum de ea, eiusq; deuotione, atq; miraculis, quibus ad eius amorem, ac deuotionem homines permouetur, verba facere debent: nec verò fructu carebunt, iuxta illud Eccles. 24. *Qui me elucidant,*

Concionatores de Virgine agant.

*In vitis
Fratrum
Pradica-
torum.
Specul. ex
empl.
Exemplū
Conciona-
toris, qui
de Virgine
conciona-
batur.*

vitam aeternam habebunt. Quare in libro qui dicitur *Vitas Fratrum Prædicatorum* in additione ad part. 5. eiusdem libri, & refertur in *Specul. Exempl. distin. 7. num. 56.* legitur fuisse quidam Religiosus mortificationi deditus feruens Concionator Virgini deuotus, qui in omni Concione de ea, eiusq; laudibus aliquid miscebat, & in fine aliquod de ea miraculum narrabat ad faciendum (vt ipse dicebat) bonum os. Is in suprema sua ægritudine per aliquantulum temporis magna tristitia, vt creditur, ex recordatione suorum peccatorum, quam alta suspiria, & gemitus indicabant, correptus est: sed proximus morti à sanctissima Virgine visitatus, & incredibili lætitiæ voluptate perfusus magno animi iubilo Virginis laudes cōcinebat, nec ita multo post sanctè migravit ad Christum.

Alij ad pietatem adducendi, præsertim in festis Virginis.

Et certè quiuis, qui est erga Virginem deuotus, præsertim qui Congregationi, seu Sodalitati Virginis nomen dedere; quibus cordi esse debet, non tantum salus propria, sed etiam aliorum iuxta suam vocationem, in festis B. Virginis in conspectu eius vacuus apparere minimè deberet, sed prædicta obsequia diligentius instaurare & augere, & aliquē ad sacramenta pœnitentiæ, & sanctissimæ Eucharistiæ

charitatis, & si poterit etiam ad Congregationem suo consilio, & opere adducere studeat: quod ut facilius ei succedat, Virgini id prius commendat, & ante aliquot dies huic operi sedulo, ac diligenter intendat. imò deberet vniuersam familiam, parentes, fratres, sorores, filios, famulos, & famulas ad pietatem erga Virginem, ad recitationem Rosarij, ad sabbati ieiuniũ, ad sacramenta crebriò vsurpanda adducere. similiter & cognatos, amicos & vicinos; hoc enim & maximi apud Deum meriti, & Virgini gratissimũ; & à quolibet, modò animũ ad hoc applicet, & à Virgine opem imploret, facile præstari poterit.

Reliquum est, ut de Congregationum B. Virginis spiritali vtilitate, ac fructu, qui ad sodales dimanat, nonnulla dicamus.

* * *

T

CAPVT